

دبد نظری او عشق مجازی

خرابی او د صغوع علاج

PAKISTAN VIRTUAL LIBRARY
www.pdfbooksfree.pk

شیخ عبدالحکیم بن محمد بن عبد اللہ شہزاد
مولانا شاہ حکیم محمد اختر صاحب دامت برکاتہم

PDFBOOKSFREE.PK

خانقاہ امدادیہ اشرفیہ

گلشن اقبال بلاک ۲ کراچی

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْكَرِيمِ

حقیر محمداختر عرض کوی چی په دې زمانه کی د تقویٰ خاوندانو، د دین دارانو، د اصلاح سوو او د جمله صوفیانو دپاره د بربادی سامان د بنځو تر فتنې د لغړنو فتنه ده او ځکه چی په دې کی ظاهری ممانعت کم دی په دغه خاطر شیطان ژر سرې په دغه فتنه کی اخته کړی او په نامحرمه بنځو کی اکثره د بد نظری په جرم یې مُبتلا کړی او حکیم الأمت مُجددُ المِلّت مولانا اشرف علی تھانوی رحمة الله علیه لیکلی دی چی

(۱) د نامحرمه بنځو یا لغړنو سره تعلق ساتل که څه هغه ته کتل وی یا دهغه دزړه د خوشحاله کولو دپاره دهغه سره خبری کول یا په تنهائی (یوازی) کی دهغه سره کبینستل یا دهغه دزړه د خوشحاله کولو دپاره خپل کالی سمول یا خبری نرمول زه رشتیا درته وایم چی په دې تعلق سره چی کومی خرابی پیدا کړی او چی کوم مشکلات پېښیږی هغه زه په لیکنه کی نسّم راوستای.

(۲) عشق مجازی عذاب الهی دی څرنگه چی په دوږخ کی به دمرگ او ژوند تر مابین انسان په تکلیف وی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ همدغه رنگ د بد نظری وروسته انسان د عشق مجازی په اخته کیدو سره ناقراره سی، د بڼه خوب څخه هم محرومه سی، دنیا او دین دواړه ئې برباد سی او په آخر کی به په مرضتون (د لیونیانو ځای) کی داخل سی. په مرضتون کی نن سبا (۹۰) فیصده د عشق مجازی مریضان دی چی دوی سی آر، سینما، ټی وی او عشقی قصو په ویولو سره لیونیان سوی دی.

(۳) د بد نظری وروسته د عشق مجازی په اخته کیدو سره که دگناه (لواطت) نوبت راغلی نو فاعل او مفعول دواړه د ټول عمر دپاره بې عزته سی (یو او بل ته به هیڅکله نسی کتلاي) او څنگه چی شفیق پلار غواړی چی زما زامن په عزت سره واوسېږی په

یو بدکار کی بی عزتہ نسی نو دالله تعالیٰ بی حسابہ رحمت ہم دغه غواپی چی زما
 بندگان پہ یو بی عزتہ کار سره حقیر او رسوا نسی او پہ تقویٰ سره پہ عزت ژوند
 تیرکپی او پر حلال باندی قناعت وکپی او دحرام شخه صبر او پرهیز وکپی او کله
 چی دنیا داره ددنیا پہ لذتو سره خپلی سترگی یخی کپی نو زما خاص بندگان زما پہ
 عبادت او زما ذکر پہ خوند سره خپلی سترگی یخی کپی او دغه یخوالی دائمی دی
 او ددنیا دارو یخوالی په زرهاوو بلاوو کی پټ او فانی دی.

زما دوه شعره دی

دُشمنوں کو عیشِ آب و گل دیا
 دوستوں کو اپنا دردِ دل دیا
 اُن کو ساحل پر بھی طُغیانی ملی
 مجھ کو طوفانوں میں بھی ساحل دیا

ترجمہ: ای اللہ تا و خپلو دینمنانو ته دخاورو او ابو فانی خوندونه ورکپی دی او خپلو
 دوستانو ته دی دخپل محبت درد ورکپی دی، هغه په نعمتو کی هم په عذاب دی او زه دی
 په تکلیفو کی هم پر آرامه ساتلی یم.

په دې خاطر خواجه مجذوب صاحب فرمائی

ڈال کر اُن پر نگاہِ شوق کو
 جانِ آفت میں نہ ڈالی جائے گی
 حسنِ فانی پر اگر تو جائے گا
 یہ نقشِ سانپ ہے دُس کھائے گا

ترجمہ: بنائستو ته په شوق سره په کتلو باندی ځان په آفت کی مه اچوه، که دی په
 حُسنِ فانی باندی ځان مُبتلا کپی نو دا لکه نقش داره مار و به دی وهی.
 مولانا اسعد الله صاحب مُحَدَّث دَمَظَاهِرُ الْعُلُومِ سَهَارَن پور (هندوستان) چی خلیفه دی

د حضرت حکیمُ الامّتِ مُجَدِّدِ الْمِلّتِ مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ ہغہ فرمائی

عشق بُتاں میں اسعد کرتے ہو فکرِ راحت
دورخ میں ڈھونڈتے ہو جنت کی خواہگا ہیں

ترجمہ: پہ عشقِ مجازی (یعنی دبنحو او لغزنو پہ محبت) کی تہ د آرام فکر کو پہ
دورخ کی تہ د جنت پہ آرام پسی گرے۔

پرخسین فانی باندی (زمور پیر) حضرت مولانا شاہ ابرار الحق صاحب دَامَت بَرَکَاتُہُم

پہ گلشن خانقاہ کی دغہ شعر و ویلی

دور نشاط چل بسا گردش جام ہو چکی
ساقیا گلزار کی ترکی تمام ہو چکی

ترجمہ: چنی عوانی ختم سول نو دخنود دوران ہم ختم سو، دم عشوق پوله دلاوری ختم
سول۔

حقیر محمد اختر (عَفَا اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْہُ) عرض کوی چنی پر بدنظری کونکی

باندی در رسول اللہ ﷺ بنرا دہ ﴿لَعْنُ اللّٰهُ النَّاطِرُ وَالْمَنْظُورُ اِلَيْہِ﴾ (مشکوٰۃ ص ۲۷۰)

داللہ تعالیٰ لعنت دی وی پر بدنظری کونکی باندی او خوک چنی د بدنظری دعوت
ورکوی یعنی بی پردہ گرے پر ہغہ باندی دی ہم لعنت وی۔

داولیاوو دبنا خخہ بیردونکی دی دسیڈ الانبیاء ﷺ دبنا خخہ و بیربری۔

خدای تعالیٰ دی مور پوله غنی وساتی۔ دیو شو شیو حسن دجادو پہ مثل سپری لیونی
کپری بیا پہ یو شو ورغو کی (دداغہ بنائستی) دمخ جُغرافیہ (حُسن) بدلہ سی او پہ
پیری کی خوئی نقشہ بیخی عجبہ سی۔ دحُسن پرفنائیت باندی زما شعر دی

ادھر جُغرافیہ بدلا ادھر تاریخ بھی بدلی
نہ اُن کی ہسٹری باقی نہ میری ہسٹری باقی

ترجمہ: دعوانی جُغرافیہ (حُسن) چنی بدلہ سوہ نود عشق تاریخ ہم بدل سو اوس نو نہ
دعاشق تاریخ پاتہ دی نہ دم عشوق تاریخ پاتہ دی۔

یو زور شعر راپیاد سو

کسی خاکي په مت کر خاک اپنی زندگانی کو
جوانی کړنداس پر که جس نے دی جوانی کو

ترجمہ: دیو خاورو پر بدن باندی خپل ژوند مه خاوری کوہ، ځوانی پر هغه چا قربان که
چاچی ځوانی در کړې ده.

ددې مرض (عشق مجازی) خخه دخونه ځوانانو ژوند برباد سو.

زما شعرونه دی

سنبھل کر رکھ قدم اے دل! بهارِ حسن فانی میں
ہزاروں کشتیوں کا خون ہے بحرِ جوانی میں

ترجمہ: اې زړه دفانی حُسن په دنیا کی قدم په ډیر احتیاط سره کښیږده ځکه چی
دځوانی په دریاب کی دزرهاوو ځوانانو وینه بهیدلې ده (یعنی د عشق خخه ډیر ځوانان
برباد سول).

وہ جوانانِ چین اور اُن کا ظالم بانگین
دیکھتے ہی دیکھتے سب ہو گئے دشت و دمن

ترجمہ: هغه دوخت ځوانان او دهغو ظالم حرکتونه، په کتو کتو سره په پیږی بدل سول.
دبدنظری په باره کی چی کوم آیت نازل سوچی ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾
او الله تعالی ستاسی دبدنظری په ټولو مصنوعاتو (کارو) خبر دی.

زما شعر دی

جو کرتا ہے تُو چھپ کے اہل جہاں سے
کوئی دیکھتا ہے تجھے آسماں سے

ترجمہ: څه چی ته کوې په پټه له جهانہ، څوک درته گوری له آسمانه.

حق تعالی دبدنظری فعل او عمل په صنعت سره ولی بیان کړی، په دې کی

خه حکمت دی، خبره داسی ده چی بدنظری کونکی په زړه کی دهغه معشوق دپاره دجلا جلا خواهشاتو عکسونه جوړه وی، په خپل فکر کی کله مچه ځنی اخلی، کله ئې په زړه پوری نیسی وغیره وغیره، په دې خاطر دمختلف صنعتو (کارو) څخه دخبریدو په باره کی الله تعالی په دغه آیت کی ذکر کړی دی. په دې خاطر علامه آلوسی سید محمود بغدادی (دبغداد مفتی) په خپل تفسیر رُوحِ المَعَانِی کی ددې (آیت) تفسیر په څلور عنوانو سره لیکلی دی ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (سپاره ۱۸ سورة النور)

(۱): بِإِجَالَةِ النَّظَرِ: ستا دسترگو په لغړولو سره په بدنظری باندی الله تعالی خبر دی.
(۲): بِإِسْتِعْمَالِ سَائِرِ الْحَوَاسِ: بدنظری کونکی په ټوله حواسِ خمسہ باندی دحرام خوند اخستلو کوښښ شروع کړی، الله تعالی دده په هر حرکت خبر دی، یعنی کتلو (باصره) اوریدو (سامعه) خوند اخستلو (ذائقه) لاس وروړلو (لامسه) بیولو (شامه) دهر قوت استعمال ته خدای تعالی گوری.

(۳): بِتَحْرِيكِ الْجَوَارِحِ: او الله تعالی دبدنظری کونکی دټولو اعضاوو په حرکتو خبر دی یعنی دمعشوق دحاصلولو دپاره دالاس او پښې او ټوله اعضاء څرنګه استعمالوی ټولو ته حق تعالی گوری او په خبر دی.

(۴): بِمَا يَقْصُدُونَ بِذَلِكَ: او دبدنظری کونکی چی کوم آخری مقصد دی یعنی بدفعلی په هغه هم الله تعالی خبر دی، په دې جمله خبریه کی جمله انشائیة پټه ده یعنی سخت عذاب به درکړل سی او سخته سزا به درکړل سی.

ما په ژوند کی ډیر زیات کسان دبدنظری او عشق مجازی مریضان ولیدل او ټولو دغه راته وویل چی ژوند تریخ، خوب حرام، ناقراری، دمرګ خواهش، دځان دوژولو خیالات، صحت خراب، دزړه وارختائی، زړه او دماغ کمزوره، په هیش کار کی زړه نه لګیری، ما همیشه دغه ورته ویلی دی چی دعشق مجازی او دخدای نه ماسوا ته په زړه ورکولو کی هم دغه عذاب وی او دغه شعر زه ددې قسم پریشان حاله په

خدمت کی وړاندی کوم.

هتھوڑے دل پہ ہیں مغز دماغ میں کُموئے
بتاؤ عشق مجازی کے مزے کیا لوئے

ترجمہ: پہ عشقِ مجازی کی پر زپہ او دماغ باندی دغذاب وارونہ وی نو دا راتہ وواہ
چی تا ددغہ عشقِ مجازی خخہ خہ خوندونہ واخستہ.

دعشقِ مجازی د اصلاح پہ بارہ کی زما شو شعرونہ دی
نہیں علاج کوئی ذوقِ حُسنِ بِنی کا
مگر یہی کہ بچا آنکھ بیٹھ گوشے میں
اگر ضرور نکلنا ہو تجھ کوئسے چمن
تو اہتمام حفاظت نظر ہو توشے میں

ترجمہ: دحُسن دکتلو ہیخ علاج نستہ مگر صرف دغہ دی چی سترگی وساتہ کوبنہ
کبنینہ کہ ضروری وی راوتل نو پہ اہتمام سرہ دنظر حفاظت وکہ.

اُن کا چراغِ حُسن بچھا یہ بھی بچھ گئے
بلبل ہے چشمِ نم گلِ افسردہ دیکھ کر

ترجمہ: دمعشوق دحُسن شراغ مرسو نودعاشق عشق ہم ختم سو اوس بُلبُلکہ ژاڑی
دشومانده گل پہ لیدو سرہ (یعنی عاشق اوس پر خپل ژوند باندی ژاڑی).

دا دحُسن خاوندان چی نن پر مٹکھ مگرچی یوہ ورخ پہ قبر کی خاوری
کیڑی، دمرگ وروستہ چی قبر یی وگورې نو بہ صرف خاوری ووینی، کہ دھغو
خاورو خخہ پوبستنه وکړې چی اې خاوری ستا کومه حصہ بارخوکان وہ او کومه
حصہ دی وریبستان وہ او کومه حصہ دی سترگی وې نو هلته بہ صرف خاوری
ووینی، نہ بې وپیژنې چی کومه خاورہ ئې سترکہ وہ، کومه ئې پزہ وہ، کومه یوہ ئې
بارخو وو، اللہ تعالیٰ د امتحان دپارہ پر خاورو باندی دحُسن روغنی رنگ کړی دی

چی خوک پردې روغنی باندی مری او خوک دیغمبر پر حکم باندی غان قربانوی، که دغه نقش ونگار او بنائست پر خاورو باندی نه وای نو بیا امتحان به دغه وای۔
په دې خاطر په روغن باندی مه خطاوی، ډیر صوفیان (دخدای طلبکاره) په دې خطاوتل او برباد سول او وخدای ته نه ورسیدل۔

زما شعردی

میر مارے گئے ڈمپر سے
ورنہ مٹی کی حقیقت کیا تھی

ترجمہ: صاحب په روغن خطاوتی کنې دخاورو څه حقیقت وو۔

لهذا دداسی فانی بنائست سره زړه لگول څه معنی لری۔ دحُسن پر فنائیت

باندی زما خو شعرونه دی

کسی گُلفام کو کفنا رہا ہوں
جنازہ حُسن کا دفنا رہا ہوں
لگانا دل کا ان فانی بٹوں سے
عبث ہے، دل کو یہ سمجھا رہا ہوں

ترجمہ: یو معشوق ته کفن ور کوم، جنازه دحُسن بنخوم، زړه ور کول وداسی فانی حُسن ته بیکاره دی زړه ته دغه ور بنوم۔

شیریں لبی کے ساتھ وہ شیریں دہن بھی تھا
آغوشِ موت میں وہی زیرِ کفن بھی تھا

ترجمہ: دبئاستو شونلپانو سره هغه دبنه آواز خاوند هم وو مگر دمرگ په غیر کی هغه د کفن خاوند هم وو۔

بلکه دمرگ ترمنحه دوخت په تیریدو سره چی کله دمنخ خخه ئې نمک ختم

سی او نقشه ئې خرابه سی او

کمر جھک کے مثل کمائی ہوئی
 کوئی نانا ہوا، کوئی نانی ہوئی
 ان کے بالوں پہ غالب سفیدی ہوئی
 کوئی دادا ہوا، کوئی دادی ہوئی

ترجمہ: ملا بی کروپہ پہ مثال دکمانی سول خوک انا سولہ خوک نیکہ، دھغو پر وریبستانو
 باندی سپینوالی غالب سو خوک انا سولہ خوک نیکہ.

نو د عشق مجازی جنازہ ہم ووزی او مجازی عاشقان پہ خپلو لاسو باندی
 دخپل عشق جنازہ پہ بنخولو سرہ پہ ډیر ارمان او پښیمانی سرہ وتبنتی.

پردې حقیقت باندی زما شعر دی

ان کے چہرہ پہ کچھڑی داڑھی کا
 ایک دن تم تماشہ دیکھو گے
 میر اس دن جنازہ اُلفت کا
 اپنے ہاتھوں سے دفن کر دو گے

ترجمہ: دلغزنی پر مخ باندی بہ یوہ ورخ تہ ډیره وویڼې صاحبہ پہ هغه ورخ به عشق
 جنازہ پہ خپل لاس بنخه کړې.

پہ دې خاطر دمحببت لائق صرف دخدای تعالیٰ ذات دی دچا پر حُسن او
 جمال باندی چي هيڅکله زوال نه راځي بلکه هر وخت دهغه يو نوی شان دی
 ﴿کُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِیْ شَأْنٍ﴾ دحق تعالیٰ دذات شخه دده دصفاتو لیریوالی ناممکنه دی.
 برعکس ددنیا دبئاستو حُسن هرہ لمحہ مخ پر زوال دی، دغه بدنونه قبرو ته تلونکی
 دی، تور وریبستان پہ سپینوالی بدلیدونکی دی، ملاوی یې کږیدونکی دی، سترگی یې
 بهیدونکی دی، دمخانو دنور شخه ئې تور دود راپورته کیدونکی دی، چیری ژوند
 برباده وې.

آج کچھ ہیں کل اور کچھ ہوں گے
 حُسنِ فانی سے دل لگانا کیا
 میر مت مرنا کسی گلغام پر
 خاک ڈالو گے انہیں اجسام پر

ترجمہ: نن یو رقم دی سبا بہ بل رقم سی، دُحسَنِ فانی سرہ دزپر لگول خہ معنی، صاحبہ
 پر بنائست باندی مہ قربانیپرہ خُکھہ چی یوہ ورخ بہ پرداغہ بدنو باندی خاوری اچوہی۔
 مار چی ولاپسی نو تر شالیکہ پریپرہ دی مگر حُسن داسی ولاپسی چی دُحسَن
 دعلامو او نبنانو خُخہ یوہ لیکہ ہم نسی پاتہ، ہغہ وخت دمجاز عاشقان پہ ارمانو سرہ
 خپل لاسونہ مورہی۔

حُسنِ رفتہ کا تماشا دیکھ کر
 عشق کے ہاتھوں کے طوطے اُڑ گئے

ترجمہ: دُحسَن دتلو دتماشا پہ لیدلو سرہ عاشق حیران او پریشان سو۔

دبنائستو مخانوانجام چی پہ فکر کی وی نو مجاہدہ بہ آسانہ سی۔ زماشعر دی

اُن کے بچپن کو اُن کے بچپن سے
 پہلے سوچو تو دل نہیں دوگے

ترجمہ: دہغہ پیری دُخوانی تر مخہ پہ فکر کی ونیسہ نو ہغہ تہ بہ زرہ ورنہ کرہی۔

او دُحسَن دفنائیت دغہ مراقبہ خو دنفس دخطا ایستو دپارہ دہ چی دداسی
 عارضی او فانی شی وخواثہ (نفس) ورنزدہی نسی لاکن دُحسَن دفناکیدو پہ سبب دُحسَن
 خُخہ حُان لیری ساتل دا خو دہندگی پیرہ کمترہ درجہ دہ ددہی معنی خو دا سول کہ
 ددہی بنائستو حُسن نہ فنا کیدای نو نَعُوذُ بِاللّٰہِ مورہ بہ دہغو سرہ زرہ لگولی وای۔

لہذا دعبدیت او بندگی لویہ درجہ دغہ دہ چی مور داسی ووايو چی اې اللہ
ستا دمحببت او ستا د عظمت (لوئی) اوستا چی پرمور کوم احسانونہ دی دغہ حق خو
دادی کہ تر قیامتہ پوری ددې بنائستو پر حُسن باندی زوال رانسی او ددوی دحُسن
بنائستوالی تر قیامتہ پوری داغسی پاتہ یی نو بہ ہم مور دغہ و طرفتہ ترسترگو پورته ونہ
گورو عککہ چی پہ کومہ خوشحالی تہ خوابدی کیری، ستا دناراضی دلارو خنخہ چی

کومہ خوشحالی حاصلیری ہغہ لعنتی خوشحالی دہ۔ زما شعر دی

ہم ایسی لذتوں کو قابلِ لعنت سمجھتے ہیں

کہ جن سے رب مرا اے دوستوں ناراض ہوتا ہے

ترجمہ: مور داسی خوندونہ دلعت ور بولو اې دوستانو پہ کوم چی زمور رب ناراضہ
کیری۔

او دگناہ پہ لږ غوندی خوند کی پہ زرهاوو تکلیفونہ او پہ زرهاوو غمونہ پت
دی۔ دگناہ ارادہ او ابتداء دحق تعالیٰ خنخہ دلیریوالی او عذاب ابتداء دہ، دغہ وروستہ
پہ زپہ کی دقرار او آرام خوب ہم نسی لیدل کیدلای۔

ہر عشق مجازی کا آغاز بُرا دیکھا

انجام کا یا اللہ کیا حال ہوا ہوگا

ترجمہ: دهرعشق مجازی ابتداء می خرابہ ولیدہ د انجام بہ ئی یا اللہ خہ حال سوی وی۔
پہ دې خاطر چی زپہ تہ غیر اللہ راسی نو زپہ ناپاک سی، دحُسن خاوندان یوہ
ورخ مږہ کیری دغہ وخت کہ خہ ہم ژوندی دی مگر عککہ چی حادث او فانی دی
نوکلہ چی دوی وزپہ تہ راسی نو دحادث او فناکیدو تاثیر ورسرہ راخی، بیا پہ داسی
زپہ کی داللہ تعالیٰ دتعلق خوند او حلاوت (خوږوالی) نہ پاتیری مثلاً پہ یوہ خونہ کی
تاسی ډوډی خوری دخونده ډک شیان پراتہ دی پہ دغہ وخت کی یوہ جنازہ راغلہ او پہ

دغه خونه کی کنبیسنول سول نو وواياست اوس به ډوډی خوند در کی همدارنگه کله چی وزړه ته مړی راسی نو دالله تعالی سره دتعلق خوند نه پاتیږی، الله تعالی وداسی زړه ته نه راغی چی په هغه کی دغیرالله بدبوئی او غلاظت وی. حضرت مولانا شاه محمد احمد صاحب رحمة الله علیه فرمائی.

نه کوئی راه پا جائے نه کوئی غیر آجائے

حریم دل کا احمد اپنے ہر دم پاسباں رہنا

ترجمہ: نه خوځ وزړه ته لاره پیدا کړی نه هيڅ غير پکښی راسی، احمده د زړه دحریم هروخت نگران اوسه.

په دې خاطر دخدای دوستان هر وخت پرخپل زړه پام کوی چی نفس دیوځای څخه حرام خوند غلا نه کړی، په دې خاطر دوی داسی شکلونه هم ځان ته نژدې نه پرېږدی دکومو څخه چی احتیاط واجب دی. په دې خو نفس ته یوڅه غم رسیږی لاکن ددې غم دفیض څخه دخدای ددوستانو زړه هر وخت مست، خوشحاله او دحق تعالی په قُرب عظیم مُشرفه وی.
 PAKISTAN VIRTUAL LIBRARY
 www.pdfbook.com

زما شعر دی.

مرے ایام غم بھی عید رہے

ان سے کچھ فاصلے مفید رہے

ترجمہ: دحُسن څخه دلیریوالی غم راباندی اختر سو دهغو څخه یوڅه فاصله گټمند سول.

کله چی لمر راپورته کیږی نو دشرق ټوله آسمان سُور سی دا علامه وی چی لمر راپورته کیږی دغه رنگه کوم سپری چی دخپلو حرامو خواهشاتو په وینه باندی دخپل زړه آسمان سُور کړی په هغه زړه کی دحق تعالی دقُرب (نژدیوالی) لمر راپورته سی. زما شعرونه دی

وہ سُرخیاں کہ خونِ تمنا کہیں جسے
 بنی شفق میں مطلعِ خورشیدِ قُرب کی
 مرا انجامِ اُلفت میر تم بھی دیکھتے جانا
 مری ویرانیاں آباد ہیں خُونِ تمنا سے
 مگر خُونِ تمنا سے جو بنی ہے شفقِ احمر
 انہیں آفاق سے دل میں طلوعِ خورشیدِ حق ہوگا

ترجمہ: ہغہ سُوروالی چی د ارمانو وینہ ورتہ وائی ددغہ خُخہ دخدای ددوستی لمر
 راپور تہ کپیری زما دمحبث انجام صاحبه تہ ہم وگورہ، زما بربادی پہ داغہ آبادہ دہ۔

برعکس کوم خلگ چی دنظر حفاظت نہ کوی پہ آخر کی د عشقِ مجازی پہ
 اختہ کیدو سرہ برباد سی او ہغوتہ چی پہ دنیا کی خونہ د ناآرامی عذاب وی ہغہ خپلہ
 عاشقِ مجاز محسوسولائی سی او آخر انجام خونہ خلگ پر خای داللہ تعالیٰ دہغہ
 معشوق دنوم پہ اخستلو سرہ مہرہ سول او کلمہ ئی نصیب نہ سول۔

پہ دہی خاطر حضرات اولیاء کرامو فرمائی دی چی دسالیک (صوفی) دپارہ
 دبنغو او لغرزنو ہلکوانو سرہ تعلق (نزدیوالی) زہر قاتل دی۔ شیطان چی کلہ دگمراہی
 دہری لاری خُخہ ناامیدہ سی نو صوفیان دبنغو او ہلکوانو پہ دام کی دبندولو کو بنہش
 کوی، ددہ دغہ مکر او فریب دونہ لوی دی چی ہر شوک ددہ پہ مکر کی راسی دہغہ
 لارہ خامخا بندہ سی خُکہ چی پہ نورو گناو کی دونہ لیریوالی داللہ تعالیٰ خُخہ نہ
 راخی خونہ چی پہ دغہ گناہ سرہ راخی د مثال پہ توگہ کہ ئی درواغ وویل یا ئی غیبت
 وکی یا دجماعت لمونخ ئی پریبشوی نو مثلاً خلویبنت (۴۰) درجہ ئی زہرہ داللہ تعالیٰ
 خُخہ لیری سو بیا ئی توبہ و کبیل او زہرہ یی بیرتہ داللہ تعالیٰ وخوا تہ متوجہ سو لاکن
 کہ دیو صورت پہ عشق کی اختہ سو نو زہرہ داللہ تعالیٰ خُخہ ۱۸۰ درجہ لیری سی،
 دزہرہ قبلہ بدلہ سی اوس کہ پر لمانغہ ولاړ وی نو ہغہ بنائستہ ئی مختہ دہ، کہ تلاوت

کوی نو هغه ٻي مخ ته ده، که ذکر کوی نو هغه صورت ئي مخ ته دی، دزپه مخ او توجه دالله تعالیٰ خنجه وگرخی او دیو فنا کیدونکی مړی وخوا ته سی. دالله تعالیٰ خنجه دونه لیریوالی دیوہ گناه خنجه نه کیږی خونه چی دصورت په عشق کی کیږی.

بنکاری چی دکوم مُرغه بنکار کوی دهغه پر وزرو باندی سرینش ورو لگوی چی په دې باندی هغه نسی الوتای او په آسانی سره ئي بنکار کړی، همدارنگه شیطان چی وگوری چی یو سَالِك (صوفی) په ډیره تیزی سره دالله تعالیٰ په لار کی پر مخ تگ کوی، دهری گناه خنجه حُان ساتی نو دیو صورت په عشق کی ئي اخته کی او دالله تعالیٰ خنجه ئي بلکل محرومه کړی. لهندا چی خونه بنائسته صورت مو مخ ته راسی هغه ته دسترگو تربغلو هم مه گوری، په دغه وخت کی نابینا سی (یعنی سترگی پُتی کی) په سترگو کی مو رو بننائی سته خو ددید خنجه لاس واخلي. زما شعر دی

جب آگئے وہ سامنے نابینا بن گئے

جب ہٹ گئے وہ سامنے سے بینا بن گئے

ترجمہ: کله چی بنائسته می مخ ته راغله نو نابینا سوم (یعنی سترگی می پُتی کړې) کله چی هغه می دمخ خنجه لیری سوہ نو سترگی می ږونی کړې.

آیا هغه اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ته به پر دغه خبره محبت نه راخی چی زما بنده زما ورکړې ږنا (دید) په خونه امانت سره استعمالوی، چیری چی په کتلو سره زه راضی کیږم هلته گوری چیری چی زه ناراضه کیږم هلته خپله ږنا (دید) نه استعمالوی، زما دخوینی دپاره دخپلو خواهشاتو وینه کوی، خپل زړه زما دپاره غمجن کوی نو دالله تعالیٰ رحمت هم دداسی زړه مینه آخی، زما شعر دی

مرے حسرت زدہ دل پر انہیں یوں پیار آتا ہے

کہ جیسے چوم لے ماں چشمِ نم سے اپنے بچے کو

ترجمہ: زما د ارمانو پر ډک زړه باندی حق تعالیٰ ته داسی مینه راخی خرنګه چی مور په

لندو سترگو خپل زوی مچ کړی.

په داسی غمجن او مات سوی زړه کی الله تعالی راعی او پر داسی زړه باندی خوشحالی اوری.

دل ویراں په میرا شاه برساتا هے آبادی
سمجھ مت میراُن کی راه میں مرنے کو بربادی

ترجمہ: دارمانو پر ډک زړه باندی خدای تعالی آبادی اورو صابھه دخدای په لار کی مرگ بربادی مه بوله.

زموږ اول شیخ حضرت شاه عبدالغنی صاحب رحمة الله علیه به فرمایله چی دشني درختی(ونی) لاندی اور بل که نو دهغه تازه بلگونه(پانی) شوماندہ سی او دوهم وار بیا په ډیره سختی سره شنه کیږی، ټوله کال امبار او اوبه ورکه بیا یو وخت بیرته تازه سی. همدارنگه په ذکر او عبادت او دخدای ددوستانو دصحبت شخه چی په زړه کی خونه انوارات پیدا سول که ئې یوه بدنظری وکړل نو باطن یې برباد سی بیا په زړه کی ایمانی خوند او دالله تعالی دذکر د انوارو په پیدا کیدو کی ډیر وخت لگیږی. دبدنظری ظلمت(تاریکه) په ډیره سختی سره لیری کیږی، په ډیره توبه، استغفار، ژړا او په وارو وارو دنظر دحفاظت وروسته بیا وزړه ته بیرته ایمانی ژوند(خوند) عطا کیږی.

زه عرض درته کوم زموږ شخه چی کومی گناوی نه پاتیږی دهغه سبب دادی چی موږ خپل طاقت نه استعمالوو، که چیری گناه پرینبول ناممکنه وای نو الله تعالی به د﴿ذُرُّوا ظَاهِرَ الْأَيْمِ وَبَاطِنَهُ﴾ (یعنی ظاهری گناه هم پرپرده او باطنی گناه هم پرپرده) حکم نه وای ورکړی، دا حکم ورکول ددې خبری دلیل دی چی په موږ کی دگناه پرینبول قوت سته ځکه چی الله تعالی یو داسی حکم نه ورکوی چی زموږ تروس لوړ وی ﴿لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا﴾ اصل خبره داده چی موږ دخپل نفس همکاری او ملگریټیا کوو، کوم ته چی دنن سبا په ژبه کې وائی دنفس فیور(ملگریټیا) کوو، په دغه

خاطر دگناوو په فيور (تبه) کی مُبتلا یو، حالانکه نفس زموږ تر ټولو لوی دښمن دی او دده ددښمنی خبر راکونکی رسول الله ﷺ دی، ارشاد فرمای: **﴿إِنَّ أَعْدَاءَ عَدُوِّكَ فِي جَنَّتِكَ﴾** ستا تر ټولو لوی دښمن ستا په غیر کی دی (یعنی نفس)، وواياست که ستاسی دښمن متهائی (شیرینی) درکوی نوتاسی یې قبول کړی او که دستی هوښیار سی چی خدای دی خیر کوی په دې کی ئې زهر نه یی اچولی، لکن افسوس نفس دښمن موږ ته دبدنظری لږغوندی لذت رابښکاره کړی او هغه موږ دستی قبول کړو حالانکه په ظاهره خو نفس لذت رابښکاره کوی لکن په حقیقت کی دسزا بندوبست کوی، دبدنظری وروسته داخرت عذاب خو جلا دی په دنیا کی ناقراره سی، دهغه په یاد کی ناآرامه سی، خوب پر حرام سی او دخدای څخه دلیریوالی په عذاب کی مُبتلا سی.

دبدنظری گناه بیخي دې عقلی گناه ده، نه څه ورکول نه څه اخستل په مفت کی زړه ناقراره کول، وواياست دبل چا پر مال باندی نظرکول بې عقلی ده که یا، په کتلو سره آیا هغه شی لاس ته راځی، کوم شی چی لاس ته نه راځی هغه ته په کتلو سره زړه ناقراره کول بې عقلی ده که یا او که بلفرض هغه لاس ته راهم سی بیا هم آرام نسی حاصلیدای ځکه چی دالله تعالیٰ دنافرمانی دلارو څخه چی کومه خوشحالی حاصلیږی په هغه کی غم، ناقراری او دې آرامی په زرهاوو ماران او لږمان وی، دخدای تعالیٰ په نافرمانی کی د آرام او قرار خوب لیدل ډیره بې عقلی ده ځکه چی الله تعالیٰ دخوشحالی او غم خالق دی. کوم بنده چی الله تعالیٰ خوشحاله ساتی، دخدای دخوشحالی دپاره دگناوو څخه دځان ساتلو غم پرځان وړی یعنی دالله تعالیٰ دخوشحالی دپاره خپل زړه خوابدی کوی، الله تعالیٰ هم دهغه زړه خوشحاله ساتی، بیله دخوشحالی داسبابه دهغه په زړه کی دخوشحالی دریاب بهیږی، داسی خوشحالی هغه ته عطا کړی کوم چی بادشاهانو په خوب نه ده لیدلې او څوک چی الله تعالیٰ

ناراضه کوی حق تعالی دهغه ژوند ورتريخ کړی. دحق تعالی ارشاد دی ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ څوک چي زما ديداد څخه مخ واړوی زه به دهغه ژوند ورتريخ کړم.

کوم خلگ چي په عشق مجازی کی مبتلا دی او ددې جال څخه وتل غواړي لاکن وتلای نسی هغه که دغه شپږ کاره وکړي انشاء الله تعالی ځنی خلاص به سی.

(۱) الله تعالی چي کوم طاقت ورکړی دی هغه دی استعمال کړی.

(۲) دالله تعالی څخه دی دطاقت غوښتلو دعا وکړی.

(۳) داوولیاوو څخه په خاصه دخپل دینی شیخ څخه دی دطاقت دعطاکیدو ددعاوو غوښتنه وکړی.

(۴) ذکرالله پابندی دی وکړی.

(۵) دگناوو داسبابو څخه یعنی دحسن دځاوندانو څخه دی دزړه او جسم لیریوالی اختیار کړی.

(۶) دخدای دیو دوست وصحبت ته دی ځی او راځی او دهغه سره دی داصلاح دپاره تعلق پیدا کړی.

دبدنظری او عشق مجازی دعالج تفصیل منځته راځی انشاء الله تعالی.

خیر چي هر څونه خراب حال یې وی، هرڅونه غلط خواهشات یې په زړه کی پیدا کیږي خو نا امیده کیږي دی نه، دا دمحبت ماده خو ډیره بڼه شی ده په شرط ددې چي استعمال ئې صحیح وی. په کوم ماشین کی چي پیترول ډیر وی هغه طیاره (الوتکه) په ډیره تیزی سره لوړه پورته کیږي په شرط ددې چي دهغه مخ صحیح کړل سی، که ئې دکعبې شریفی وخوا ته مخ کړي نو به په څو دقیقو (سړی) وکعبې شریفی ته ورورسوی لاکن که ئې دطیارې مخ دمندر(دهندوانو دعبادت ځای) وخوا ته کړي نو به

(سڀي) په هغونه تيزي سره ومنډر ته ورورسوي. د عشق ماده خو پيترول دي كه دخداي ديو دوست د صحبت څخه، د ذكر الله په كثرت سره دهغه مخ صحيح كړل سي نو داسي خلگ په دونه تيزي سره دخداي په لاره كي رفتار كوي كوم خلگ چي دمحبث خاوندان نه دي هغه په كلو هم نسي رسيداي.

بعضي گناهكاره انسانان كله چي دخداي و طرف ته راغله نو په يوه آه سره وخداي ته ورسيده، په كوم تيز رفتار چي هغه دبنځو او لغړنو وخوا ته غځستل په هغونه تيز رفتار سره دخداي و طرف ته والوتل، دهغو آه او فرياد، ژړا او زاري، شرمندگي او دخداي پر يو دوست باندې ځان قربانول هغه په يوه لمحې كي دفرش څخه وعرش ته ورسول، دداسي خلگو دپاره زما شعر دي

خو برويوں سے ملا کرتے تھے مير
اب ملا کرتے ہیں اہل اللہ سے
مت کرے تحقير کوئی مير کی
رابطہ رکھتے ہیں اب اللہ سے

ترجمہ: كوم سڀي چي اول دبنځو سره كښينستې اوس دا وليا و سره كښيني، څوك دي هغه ته په سپك نظر نه گوري ځكه چي هغه اوس دالله تعالي سره تعلق لري.

د بدنظري او عشق مجازي د علاج دپاره د كولو عمل

اوس په دغه ليكو كي هغه دكولو عمل په لنډ ډول درته وړاندې كوم چي زما په رساله دستور تزكيه نفس كي ليكلي دي چي دقرآن او حديث سره مطابقت او دبزرگانو او ارشاداتو څخه اخستل سوي دي، پر دغه باندې په عمل كولو سره به انشاء الله بدنظري او عشق مجازي تر زور لا زور مرض څخه به نجات ورته حاصل سي او يو څه وخت پر دغه خبرو باندې په پابندې سره به انشاء الله تعالي داسي ورته محسوسه سي لكه دا آخرت پر مخكه چي روان يم او جنت او د ورځ ته گورم او شهوت او دنيا

لذتونه به ئی تر نظر هیخ هم نه معلومیری.

(۱) دتوبی لمونځ

یو وخت دی دخلوت و ټاکی، پاک کالی دی واغوندی او که چیری عطر وی نو عطر دی ووهی، اول دوه رکعته نفل دی دتوبی په نیت وکی بیا دالله تعالیٰ څخه دی دخپلو ټولو گناوو څخه بڼه استغفار وکړی چی ای الله دکوم وخت څخه چی بالغه سوی یم زما دسترگو څخه تر اوسه پوری چی څونه خیانتونه سوی دی یا په سینه کی چی دغلطو خیالاتو څخه ما څونه حرام خوندونه حاصل کړی دی یا په بدن باندی می څونه دگناوو حرام خوندونه اخستی دی ای الله زه دهغو ټولو څخه توبه کارم او بخښنه غواړم او دا نیت کوم چی بیا به هیڅکله دگناه په کولو سره تا خوابدی نه کم، ای الله که څه هم زما دگناوو شمیر نسته خو ستا رحمت زما تر گناوو پیر لوی دی بس دخپل پراخه رحمت په صدقه زما ټوله گناوی راو بخښی، ای الله ته پیر بخښونکی یی او بخښل دی خوښ دی بس زما ټوله خطاوی راو بخښه.

(۲) دحاجت لمونځ

بیا دی دوه رکعته دحاجت په نیت وکړی او دا دعا دی وکړی چی زما په گناوو کی پر برباد سوی عمر باندی رحم وکړی، زما اصلاح راو کړی او ما دخپل نفس دغلامی څخه خلاص کړی، دخپل فرمانبرداری دعزت وړ ژوند راته عطا کړی او خپله دونه بیره رایه نصیب کړی چی ما ستا دنافرمانی څخه وساتی، ای الله زه ستا څخه یوازی ستا طلب گار یم.

کوئی تجھ سے کچھ کوئی کچھ مانگتا ہے
الہی میں تجھ سے طلب گار تیرا
جو تو میرا تو سب میرا فلک میرا زمیں میری
اگر اک تو نہیں میرا تو کوئی شے نہیں میری

ترجمہ: خوک ستا خخه خه غواړی خوک خه، الہی زه ستا طلب گار یم که ته زما یې نو ټوله شیان زما دی مخکه او آسمان زما دی او که ته زما نه یې نو زما هیڅ شی نه دی.

(۳) دنفی او اثبات ذکر

بیادی درې سوه (۳۰۰) واره دَلَالَةِ إِلَّا اللَّهُ ذکر وکی، په دې فکر سره چی په لَا إِلَهَ سره زړه دغیرالله خخه پاکړی او په إِلَّا اللَّهُ سره دالله تعالی محبت وزړه ته داخلېږی.

(۴) ذکر د اسم ذات

یو وخت دی درې سوه (۳۰۰) واره اللَّهُ اللَّهُ ووايي، کله چی په ژبه سره اللَّهُ وایه نو دافکر وکه چی دژبی سره سم دزړه خخه هم دالله تعالی نوم راوړی او په ډیر محبت اود زړه په درد باندی باید دالله نوم واخستل سی څنگه چی په لیږوالی او جُدائی کی موږ موږ وپلار یاده وو کم از کم په داسی درد او محبت سره خو باید دالله نوم په ژبه سره واخستل سی، که چیری په زړه کی دونه محبت نه در معلومیدی نو دمحبت دخواندانو نقل کول هم کافی دی. بس دخدای دعاشقانو په شان دصورت په جوړولو سره او دمحبت په نقل کولو سره دهغه نوم اخستل شروع کړی، دالله تعالی نوم ډیر لوی نوم دی کله چی پر ژبه راسی نو دگټی خخه به خالی نه وی یو نور به غنی جوړېږی.

(۵) ذکر د اسم ذات په یو خاص طریقه

او سل واره (۱۰۰) دالله ذکر په دغه فکر وکی چی زما دهر ورېښته خخه الله راوړی، یوڅو ورځی وروسته دغه فکر ورسره اضافه کړی چی زما دهر ورېښته سره مخکه وآسمان، درخته(ونه)وډېره، وچه ولنده، حیوانان و مُرغان غرض دکائنات دهر درې خخه ذکر شروع دی.

(۶) مراقبه د اَلَمْ يَعْلَمُ بَانَ اللّٰهَ يَرٰى

بيا دالله تعالى دبصير او خبير كيدو مراقبه دى و كړې يعنى يوڅو دقيقې دا فكر وكړه چي حق تعالى ماويني او زه دهغه محبوب حقيقي (اصلي محبوب) و منخته ناست يم او دعا دى كوى چي اې الله دغه فكر چي ته ماته گورې زما په زړه كى راپتنگ كړې چي زه گناه ونه كړم ځكه چي هر وخت دغه فكر راسره وى چي ته ماته گورې نو دگناه كولو طاقت به مې نه وى.

او په زړه كى دالله تعالى سره داسې خبرې وكه چي اې الله كله چي ما بدنظري كوله يا كوم وخت چي مې گناه كوله هغه وخت ستا دقهر قدرت هم زه ددغه جرم (گناه) په حال كى ليدلم هغه وخت كه ستا حكم سوى واى چي اې مځكى شق سه (وچاؤده) او دغه نالائق تيركه يا كه تا امر كړى واى چي بدبخته بزوكي سه نو مخلوق به زما دذلات او رسواي ديد كولاى يا كه تا په هغه وخت كى زه په يو دردناكه ناجورې اخته كړى واى نو زما به څه حال واى لاکن اې الله ستا حلم او مهرباني زما څخه انتقام وانه خستى كني زما بربادى خو يقيني وه.

(۷) دمرگ او قبر مراقبه

ددې وروسته يوڅه وخت دى مرگ پياد كړى چي ددنيا ټول كومك كونكى مائينه، كوچنيان، عزيزان او قرييان، مزدوران، سلام كونكى ټول پاته سول، دمرگ وروسته كالى په غچي كيدو سره راڅخه كارې، اوس غسل راكوى، اوس كفن راكوى، كوم كور چي مې خپل بلى اوس بنځى او بچانو په زور دهغه څخه وايستم، په پنځو حواسو سره چي كوم خوندونه بدن ته رارسيدل هغه ټوله ختم سول، په كومو سترگو چي مې بنائستو ته په كتلو سره حرام خوند اخستى هغه سترگي اوس دكتلو طاقت نه لري، غوړونه دغزلو د اوريدو طاقت نه لري، ژبه دكباب او چرگ دخوند دمعلومولو طاقت نه لري، داعضاوو چي خونه خوندونه وه ټول ختم سول، اوس كه په روح كى دننه دعبادت

او پرهیزگاری نور سته نو هغه به په کار راځي کڼې ټول خوندونه خوب او خيال سول. بيا دى فکر وکړى چې اوس مې په قبر کې پريياسى او تختې راباندې ايښول کيږي، اوس خلک خاورى راباندې اچوى، د قبر په تنهائى کې تر منو خاورو لاندې پروت يم، دلته اوس هيڅوک راسره نسته بس کوم نیک عملونه چې مې کړي وه هغه په کار راځي، قبر يا خو د جنت د باغو څخه يو باغ دى يا د دوبرخ د شاهانو څخه يو شاه دى. مرگ په کثرت سره يادول زړه د دنيا څخه تور کړى او د نیکو اعمالو توفيق په دغه سره حاصلېږي. په حديث شريف کې دى چې دلذتو د ختمولو شى يعنى مرگ په کثرت سره يادوى. (جامع الصغير ص ۵۳ ج ۱)

بس د مرگ دونه فکر وکړى چې دهغه وحشت په لذت بدل سى. دمومن دپاره مرگ په اصل کې دالله تعالى د طرفه څخه د ملاقات پيغام دى. د مرگ وروسته دمومن دپاره آرام هم آرام دى.

(۸) د حشر او نشر مراقبه

بيادى يو څو دقيقې دغه فکر وکړى چې د حشر ميدان دى زه والله تعالى ته مخامخ د حساب دپاره ولاړ يم او الله تعالى دغه راته فرمائى چې اې بې حيا ته ونه شرميدې چې زه دى پريښولم او پر غير دى نظر واچوى او ديو فنا کيدونکى لاس و طرف ته متوجې سوې، آيا پر تا باندې زما دغه حق وو، آيا ما ته د دغه دپاره پيدا کړى وې چې ته دنورو سره زړه ولگوه او ما ياد نه کړې، آيا ما تاته دسترگو بينائى ددې دپاه درکړې وه چې هغه پرحرامو ځايو مصرف که، اې بې حيا هم زما درکړى شيان سترگې، غوږونه، زړه تا زما په نافرمانى کې مصرف کړه او تاته شرم هم نه ودريدى.

بيا دى فکر وکړى چې د مجرمانو دپاره حکم کيږي ﴿خُذُوهُ﴾ ونيسى دغه نالائق ﴿فَعْلُوهُ﴾ او په زنجيرانو ئې وتړى ﴿ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ﴾ بيا ئې وجهنم ته واچوى. ددې وروسته دى بڼه په زړا دالله تعالى څخه بخښنه وغواړي، د اعمالو د اصلاح او پر خير

بیادی دجهنم د عذاب داسی مراقبه وکړی چی جهنم می اوس منخته دی او
 دالله تعالی سره دی داسی خبری وکړی چی ای الله دغه جهنم ستا بل کړی اور دی
 ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ او ای الله ددې تکلیف وزړو ته رسیږی ﴿تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْنَدَةِ
 إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ فی عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ او ای الله جهنمیان خلک د اور تر اوږدو اوږدو
 ستونو لاندی سوخل کپړی او ای الله چی کله دهغو پوستونه په سوخلو سره ایری
 سوې نو تا دهغو پوستونه بیرته په تازه پوستو بدل کړل چی هغو ته دتکلیف او غم
 احساس نور هم ډیر سی ﴿کُلَّمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ او ای الله
 کله چی هغه وږی سول نو هغوته د زوزانو درخته (ونه) زقوم دخوړولو دپاره ورکړل
 سوه او دابه هم نه وی چی دزوزانو په خاطر منکره سی چی موږ خو ئې اوس نه سو
 خوړلای بلکه مجبوراً به په هغه خپل نس ډکه وی ﴿لَا كُلُوتَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ رَقُومٍ
 فَمَّا لُتُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ او ای الله کله چی هغه تبری سوه نو تا ایشیدلی اوبه په وچبیلې
 او ددغه اوبو څخه دوی منکره کیدای هم نسی بلکه داسی به ئې چینی څرنګه چی
 تبری اوبن ئې چینی ﴿فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ او هم دغه
 به ددوی میلستمیا وی دقیامت په ورځ ﴿هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ او ای الله کله چی
 هغوته ایشیدلی اوبه دچنبلو دپاره ورکړل سی نو دهغو کولمې به په پریکیدو سره
 دشرم ترځای راولیږی ﴿فَسَقُومَاءَ فَقَطَّعَ اَمْعَاءَ هُمْ﴾ او ای الله دغه جهنمی خلک به د
 اور او ایشولی اوبو ترما بین ګرځی ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اِنِ﴾ او ای الله کله چی
 ژړل وغواړی نو د اوبنکو پرځای به په وینو ژاړی او کله چی د ډیر تکلیفه څخه
 دغغستلو کوښښ وکی نو هغه به بیرته دوږخ ته ورواچول سی ﴿کُلَّمَا ارَادُوْا اَنْ
 يَخْرُجُوْا مِنْهَا اَعِيْدُوْا فِيْهَا﴾ او ای الله چه دهری خواه څخه مات سی نو ستا څخه دفریاد

اجازه به وغواړی نوته به ورته وفرمائي ﴿اٰخَسْتُوْا فِيْهَا وَلَا تَكْلِمُوْنَ﴾ په داغه جهنم کی ذلیلہ پراته اوسی او زما سره تاسی خبری مه کوی.

ای الله دنیا د اور دیوې بخرکی په موږ کی طاقت نسته نو دجهنم د اور کوم چی اویا (۷۰) واره تردې اور ډیر دی څنگه به طاقت ولرو، ای الله زما عملونه خو دجهنم وړدی مگر زه ستا درحمت څخه فریاد کوم چی دجهنم د دردناک عذاب څخه خلاصی ماته راپه نصیب کړې، پر دغه ځای دی دغه دعا درې واره وغواړی او بڼه دی وژاړی، که ژړا نه ورتلل نو دژړا په رقم دی مخ جوړ کړی. دغه عمل دی په پابندی سره کوی په قراره قراره به په ایمان کی ډیروالی راځی او یوه ورځ به داسی راسی لکه دوږخ چی یې دسترگو ومخ ته دی، بیا به دیوې گناه کولو طاقت ورسره نه وی او دگناوو څخه به یو مخ دپرهیز توفیق انشاءالله ورته حاصل سی.

(۱۰) دالله تعالی د انعامو مراقبه

ددې وروسته دی دالله تعالی دلفظ او انعامو دغه رنگه مراقبه وکړی او وحق تعالی ته دی داسی عرض وکړی چی ای الله ستا څخه زما روح دخپل وجود دپاره خواست نه وو کړی، ستا کرم بیله خواست څخه ماته وجود راکړی، بیا زما روح دغه خواست هم نه وو درڅخه کړی چی ته ماته انسانی غالب راکه، ستا مهربانی بیله خواست څخه زه دخنزیر او سپی په غالب کی نه کړم پیدا بلکه غالب د اشرف المخلوقات دی راته عطا کړی یعنی زه دی انسان پیدا کړم، ای زما ربه که تا زه دْمُشْرِك په کورنی کی پیدا کړی وای نو به زه څونه په تاوان کی وای که صدارت او پاچاهی هم ماته حاصل سوی وای لاکن دکفر او شرک په سبب به زه تر حیوانانو بتر وای، تا په خپل کرم سره بیله خواست څخه زه په مسلمانانه کورنی کی پیدا کړم لکه شهزاده چی دی پیدا کړم، ایمان غوندی لوی دولت چی ومخ ته ئې دتپوله دنیا انعامونه او خزانې هیڅ حقیقت نه لری تا ماته بیله غوښتنی عطا کړی، ای الله چی ستا مهربانی دونه لوی لوی

انعامونہ بیلہ خواست خنخہ راتہ عطا کرل نو غوبنتونکی بہ تہ ولی محرومہ پریردے۔

میرے کریم سے گر قطرہ کسی نے مانگا

دریا بہادے ہیں دُرے بہادے ہیں

ترجمہ: زما دکریم رب خنخہ کہ چا یو شاخکی وغوبنتی نو ہغہ دریاہونہ او ولے ورتہ ویولے۔

اے اللہ زہ ستا ورحمت تہ ددے بی غوبنتی لطف او انعامو واسطہ درکوم او ستا دفضل خنخہ خپلہ اصلاح او خپلہ ترکیۂ نفس (دنفس اصلاح) غوارم چی تر مرگہ پوری زہ ستا دنافرمانی خنخہ محفوظہ سم۔ اے اللہ بیا تا زہ پہ بنہ کورنی کی پیدا کریم او دخپلو نیکو بندگانو سرہ دی محبت راکری او پر دین باندی دی عمل راہہ نصیب کرے، کہ ستا رہنمائی نہ بی نو دمسلمان پہ کورنی کی دپیدا کیدو سربیرہ خلگ بی دینہ او گمراہ سی او اے اللہ ہم ستا پہ مہربانی سرہ دخدای ددو ستانو سرہ دتعلق توفیق راہہ نصیب سو او دحق دخاوندانو سرہ دی تعلق راہہ نصیب کرے، کہ دیو بی دینہ پیر پہ لاس ورغلی وای نو نن بہ پہ گمراہی اختہ وای، اے اللہ پہ دنیا کی تا دصالحینو ملگرتیا راہہ نصیب کرے دہ، پہ خپل مہربانی سرہ پہ آخرت کی ہم دخپلو صالحینو ملگرتیا راہہ نصیب کرے، اے اللہ خونہ گناوی چی زما خنخہ سوی دی پہ ہغہ وخت کی ستا دقہر قدرت ہم ماتہ کتلہ مگر تا دخپل بخینین او حلم پہ لمن کی زما دغہ گناوی راپتی کرے او زہ دی رسوا نہ کریم، اے اللہ زما پہ لکو ژوندونہ دی ستا پر دغہ حلم قربان وی کہ نن ہم زما عیبونہ تہ پرخلگو بشکارہ کرے نو خلگ بہ می دغان سرہ دکبینستلو دپارہ ہم پرے نرودی، اے اللہ پہ خپلہ مہربانی سرہ پرایمان باندی خاتمہ راہہ نصیب کرے، اے اللہ پہ خپل فضل سرہ پہ جنت کی اول داخلیدل راہہ نصیب کرے۔ غرض دیوہ یوہ انعام فکر دی وکری چی اللہ تعالیٰ مال او دولت، عزت، صحت او عافیت وغیرہ راکری دی او بنہ دی شکر اداکری او پہ آخرکی دی واللہ تعالیٰ تہ

خواست و کړی چي اې الله ستا احسانونه او انعامونه بې حده او بې اندازې دي دکومو چي فکر هم ممکن نه دي، اې الله دغه وخت چي دخونه احسانو فکر وسو او دکومو بې انتهاء احسانو فکر ونه سو دهغه ټولو په عوض زما هر ورېښته او دکائنات دهر ذرې په ژبه سره شکر ادا کوم، بس اې الله په خپله مهرباني سره زما دترکيه نفس(دنفس اصلاح) فيصله وکړه.

(۱۱) دنظر دحفاظت اهتمام

کوم خلگ چي ښار ته تگ راتگ لري هغه چي کله دکور څخه وزی نو اول دي دوه رکعت دحاجت لمونځ وکړي او دعا دي وکړي چي اې الله زه خپلي سترگي او زړه ستا په حفاظت کي درکوم او ته ښه حفاظت کونکي يې، په دفترو او بازارو وغيره کي تر وسه دي په اوداسه اوسي او په ذکر کي دي مشغوله وي بياهم که غلطی وسي نو په بيرته راتگ سره دي پر هغه استغفار وکړي او پر هره غلطی دي څلور رکعت نفل لمونځ دجرماني کښيږدي او تر وسه پوري دي يو څه مالي جرمانه هم ادا کړي يعني صدقه دي وکړي او که چيري محفوظه وي نو شکر دي ادا کړي.

(۱۲) دحسن دفنائيت مراقبه

که چيري پر يو ښائسته(ښځه وي که هلک) باندي نظر ومښلي نو دسټي دي ويو بدرنگه ته وگوري که هلته موجود نه وي نو فکر دي وکړي چي ديو تک تور چي پر مخ ئې دانې دي، پټه پزه ئې ده، غټ غټ غابڼونه ئې دي، په سترگو پړوند په سرکټي دي، پنډ او بې درکه بدن ئې دي، خيټه ئې راوتلې ده، او عملونه ئې کيږي او موچان پر ښيږي، فکر دي وکي چي کوم محبوب چي نن ښائسته معلوميري هم داغه انجام به ئې وي او دغه فکر دي هم وکي چي کله دغه دحسن خاوند مړسي نو بدن به ئې په ورستيدو سره خونه بدرنگه سي او چنچيان به پر گرخي، نس به ئې په پرسيدو

سره وچاؤدی او دونه بدبوئی به وی چی پزه ورنژدې کول به مشکل وی، بس دداسی فانی شی سره زړه لگول څه معنی، مگر دیو بدرنگه فکر گچته به هغه وخت (عارضی) وی، خو تقاضا دی بیا په عذاب به وی، لهندا د آئینده تقاضې دکمزوره کولو طریقه دا ده چی پر هغه تقاضې دی عمل نه کوی او خدای تعالی دی پیر یاد کړی او دخدای تعالی د عذاب خیال دی په زړه کی ټینگ کړی او دیو خدای ددوست سره دی ناسته ولاړه پیدا کړی.

(۱۳) دنفس د اصلاح تر ټولو ضروری نځسه

د اصلاح او دنفس دتزکیه دپاره تر ټولو ضروری نځسه دغه ده چی دخدای دیو دوست وصحبت ته دی په پابندی سره حاضری ورکوی او دالله تعالی دمحبت خبری دی اوری ځکه چی دخدای ددوستانو دصحبت څخه ماسوا دنفس اصلاح او پر دین باندی استقامت (ټنگوالی) عاده پیر مشکل بلکه ناممکنه دی، بلکه دخدای دکوم دوست سره چی ئې زړه لگېږی دهغه سره دی اصلاحی (داصلاح دپاره) تعلق جوړ کړی یعنی هغه دی خپل دینی مشیر (صلاح کونکی) جوړ کړی او دخپلو حالاتو خبر دی ورکوی او کوم علاج چی وروښوی هغه دی ومني او پر هغه دی اعتماد وساتی، انشاء الله تعالی پیر ژر به دټول روحانی مرضو (گناوو) څخه شفا ورته حاصله سی. ذکر او معمولات دی په پابندی سره کوی.

پاملرنه: په دغه دستور العمل کی چی کوم ذکر ښوول سوی دی هغه دیو روغ سپری دپاره دی لاکن که څوک ضعیف (کمزوری) لری یا مریض وی نو دپیر په صلاح دی د ذکر تعداد کم کی. په دې خاطر دغه خبره د یاد ساتلو وړ ده چی بیه دپیر دصلاح دغه دستور العمل هیڅ فائده نه لری. لهندا دخدای ویو دوست ته دخپلو حالاتو خبر ورکول او دهغه پر جواب باندی عمل او د اعتماد کولو سلسله دصحبت او خط په ذریعه جاری ساتل ضروری دی.

(۱۴) دبدنظری دتاوانو مراقبه

دبدنظری تاوانونه دی په فکر کی ونیسی چی دا دونه دخطر ډک مرض دی چی په اخته کیدو سره ډیر خلک پر کفر باندی مړه سول یعنی دبدنظری په ناسیت سره په عشق مجازی کی اخته سول او تر آخری ساه پوری نه سوه ځنی خلاص او دکلمې پر ځای ئې بل شی تر خوله راووتل الْعِيَاذُ بِاللّٰهِ. زموږ شیخ حضرت مولانا شاه ابرارالحق صاحب دامت برکاتهم دنظر دحفاظت دپاره دیوڅو ډیرو ضروری هدایاتو پارچه جوړه کړې ده هغه دلته درته نقل کوم دغه روزانه یووار داصلاح په نیت وایاست.

د حقیر عرض دنظر دحفاظت دپاره جوړونکی

پیرو مُرشد حضرت مولانا شاه ابرارالحق صاحب مدظله العالی
ناظم مجلس دعوة الحق هردوئی

دبدنظری تاوانونه دونه ډیر دی چی بعضی وخت ددې څخه دین او دنیا دواړه برباد سی. نن سبا په دې روحانی مرض (ګناه) کی داخسته کیدو اسباب ډیر زیات سوی دی، په دې خاطر دا ښه راته معلومه سوه چی ددې بعضی تاوانونه او ددې څخه دحفاظت دپاره مختصره علاج درته وړاندی کم چی ددې دتاوانو څخه دحفاظت ووسی.

ددې دپاره پر لاندی ذکر سوی خبرو باندی په عمل کولو سره به دنظر دحفاظت په آسانه سره ووسی.

(۱): کوم وخت چی ښځی تیریری په اهتمام سره سترګی کښته ساتل که څه هم هر څونه دنفس خواهش وی دکتلو، لکه څنګه چی پردې ډول عارف هندی خواجه

عزیز الحسن صاحب مجذوب بیان کړی دی

دین کا دیکھ ہے خطر اُٹھنے نہ پائے ہاں نظر
گُوئے بُٹاں میں تو اگر جائے تو سر جھکائے جا

ترجمہ: ددین خطر دی چی سترگی پورته نه کړې که بازارته ولاړسې نوسر به دی کښته وی.

(۲): که سترگی پورته سی او پر یوچا ولگېږی نو ژر ئې کښتکول که څه هم هرڅونه گرانې وی، که څه هم دساه ختلو اندېښنه وی.

(۳): دغه فکر کول چی دسترگو حفاظت په نه کولو سره په دنیا کی د ذلت اندېښنه سته، دعبادتو نور ختم سی، دآخرت بربادی خو یقینی ده.

(۴): پر بدنظری باندی کم از کم یوواری دوولس (۱۲) رکعتہ نفل دکولو اهتمام او یوڅه نه څه تر خپل وسه پوری خیرات او په کثرت سره استغفار کول.

(۵): دغه فکر کول چی دبدنظری په ظُلمت (تاریکې) سره د زړه خانه خرابه سی او دغه ظُلمت بیا په ډیر وخت لیری کیږی، تردې حده چی پر خواهش سربیره په وارو وارو دنظر حفاظت ونسی ترهغه وخته زړه نه پا کیږی.

(۶): دغه فکر کول چی په بدنظری سره میلان، بیا په میلان سره محبت او په محبت سره عشق پیدا کیږی او په ناجائز عشق سره دنیا او آخرت برباد سی.

(۷): دغه فکر کول چی په بدنظری سره په قراره قراره دذکر او دعبادتو څخه زړه مات سی تر دې حده چی دپریښولو نوبت یې راسی، بیا ئې بد غنی کیږی.

مختصر علاج د عشق مجازی دپاره

دبدنظری په ناسیت سره که سپی چیری په عشق مجازی اخته سی نو په

داسی حال کی پر یوڅو نورو خبرو باندی باید عمل وی.

(۱): دهغه معشوق سره دی تعلق یو مخ ختم کړی یعنی دهغه سره خبری کول، هغه ته کتل،

هغه ته خط لیکل، دهغه سره ناسته ولاړه، یا کله کله ئې لیدل ټوله دی بلکل بند کړې، تردې حده که بل سړی دهغه (معشوق) خبری شروع کړې نو هغه سړی دی راوگرځوی او دهغه معشوق څخه دی دونه لیریوالی اختیار کړې چې دهغه سره لیدل ناممکنه وی بلکه په غلطی کی هم پر هغه دنظر مُبیتلو امکان نه وی، غرض تعلق دی بلکل ختم کړی.

(۲): که دهغه معشوق د راتلو خطر وی نو په قصداً دی دهغه سره جنگ وکړی چې دده سره بیا د دوستی هغه ته هیڅ امید هم پاته نسی.

(۳): د معشوق خیال دی قصداً نه راوی، نه دی د تیرو وختو د خیالاتو په راوستلو سره خوند اخلی چې دغه دزړه خیانت کبیره ګناه ده کوم چې دزړه خانه خرابه کړې او ددې تاوان تر بدنظری هم ډیر دی.

(۴): عاشقانه شعرونه، دعا شقی قصې او رسالې دی نه وایی، سینما، ټی وی، وی سی آر، لڅ او دشهوټ پورته کونکی عکسونو څخه دی یو مخ پرهیز وکړی او دداسی ماحول څخه چې هلته بې حیائی او نافرمانی وی لیری دی اوسی، د نافرمانانو په صحبت کی دی نه اوسیږی.

(۵): د دنیا د حُسن خاوندانو بې وفائی دی پیاد کړی چې پر هغو باندی څوک هرڅونه ځان، مال، دولت او عزت ټول قربان کړی لاکن که دهغو زړه دبل یوه سره ولګیدی یا که یو ډیر پیسه داره ورته پیداسی نو د زاړه عاشق څخه سترګی اړه یی او بعضی وخت دهغه څخه د ځان دخلاصولو دپاره هغه د زهر په ورکولو سره مړ کی.

(۶): که هغه محبوب مړ سو نو ته ئې ژر تر ژره د قبر په حواله کړې او که ته اول مړ سوې نو هغه معشوق به ستا د لابن څخه بیزاره سی او که ددواړو څخه دیوه حُسن هم ختم سو نو ټوله عشق ختم سی، څنګه عارضی محبت دی.

حضرت تهانوی رحمة الله علیه په خپل کتاب اَلتَّشْرِيفُ بِمَعْرِفَةِ احَادِيثِ التَّصَوُّفِ

حصه دریم صفحه ۳۴ باندی یوحیث پاك نقل کړی دی

﴿أَحِبُّ مَنْ شِئْتَ فَإِنَّكَ مُفَارِقُهُ﴾

ترجمه: ته دچا سره چی غواړې محبت و که یوه ورځ دهغه څخه جلا کیرې.

(۷): او ددې دستور العمل ټوله لیکل سوی اعمال دی په پابندی سره کوی په قراره قراره به خواهشات کمیري او دغه خواهش دی نه کوی چی تقاضې بلکل ختم سی، بلکه مطلوب صرف دونه دی چی تقاضې دونه مغلوبی او کمزوره سی کوم چی په آسانی سره په قبضه کی راسی.

او پر ذکر سوی طریقو باندی په عمل کولو سره به یوه ورځ انشاء الله تعالی نفس به په قبضه کی راسی او دغیر الله دمحبت څخه به نجات ورته حاصل سی او هغه انعامونه به زړه او روح محسوس کړی چی هر وخت به روح د وجد (مستی) په کیفیت کی وی او زړه ته به داسی آرام حاصل سی چی بادشاهانو په خوب هم نه دی لیدلی او داسی به ورته معلوم سی لکه یو دورځی ژوند چی په جنتی ژوند بدل سو

نیم جان بستاند و صد جان دهد

انچه در و همت نیاید آں دهد

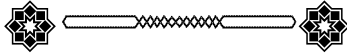
ترجمه: الله تعالی په مجاهداتو کی صرف نیم ځان اخلی لاکن ددغه په بدله کی په سوو ځانونه ورته عطا کړی او په باطن کی داسی نعمتونه ورته عطا کوی چی ستا په گومان کی هم نسی راتلای.

اوس دعا کوم چی حق تعالی دغه دستور العمل دنفس دخیانتو څخه د نجات دخیلو بندگانو دپاره اعلی ذریعه جوړه کړی او دغیر الله دزنجیرانو څخه دی نجات عطا کړی او دغه خدمت ته دی دقبولیت شرف عطا کړی.

پاملرنه: هره ورځ دی دوه رکعتہ نفل کوی او په بڼه ژړا او زاری دی دخپل اصلاح او دنفس دتزکیه دپاره دعا کوی ځکه چی بيله دالله تعالی دفضل او کرم دهیڅ سپری نفس

نسی پاکیدای، دغه نعمت بیلہ داللہ تعالیٰ دفضل او رحمت خخه هیخوک نسی
حاصلوای.

وَآخِرُ دَعْوَانَا اِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ ط

نارِ شهوت نارِ دوزخ متّصل
از تنه چو شاخ باشد متّصل

تركِ شهوت نیست آسان اے فقیر
ورنه هر شهوت پرست گرد فقیر
پس همین دستور از الله بود
که برد آنجا که اهل الله بود

شیخ کامل را طیبِ خود بگیر
بهرِ حق آن را حبیبِ خود بگیر

شیخ العرب والعجم عارف بالله
حضرت اقدس مولانا شاه حکیم محمد اختر صاحب دامت برکاتہم

